

Wem strahlt der Glanz der Feier, der frohen, heut?
Es ist ein Freudenfest, von frohlockenden
 Bürgern aus Oesterreich's Gefilden,
 Huldigend freudevoll dem Monarchen.

Ich seh' in Aller Augen der treuesten
Hingebung liebeleuchtenden Blick für Ihn,
 Für Ihn, für **F**ERDINAND den Ersten;
 Ihnen vereinet, erhebt mein Gebeth sich:

„**A**llmächt'ger Vater tausendmahl tausender
In Dir, durch Dich beseligter Völker! Lass
 Auf **F**ERDINANDENS Haupt den schönsten
 Segen der himmlischen Vorsicht thauen!“

So bethen Millionen zu Gott empor,
Und Aller Wünsche tönen als einziger:
„Ein langes und beglücktes Leben
Unserem Kaiser, zu uns'rem Wohle!“

Und ich, der seines Kaisers erhabene
Gefühle lang schon pries in Bewunderung,
Ich sollte schweigen jetzt beim Jubel
Aller, fromm theilend die Freude Aller?...

Mit Allen dank' ich heute der Vorsehung,
Die zum erwünschten Vater Ihn gnädig gab,
Uns gab, den treu-dankbaren Kindern,
Inbrünstig fleh' ich mit Allen knieend:

„Allmächt'ger, heil'ger Vater im Himmel, Herr!
Auf uns blick' heute segnenden Aug's herab;
Gieb langes und beglücktes Leben
Unserem Kaiser, der huldvoll herrschet!“

ÖRÖMÉRZÉS SZAVAI,

MELLYERET

FELSÉGES

I. FERDINÁND

AUSZTRIAI TSÁSZÁR

's'a't. 'sa't. 'sa't.

ORSZÁGLÁSA ELEJÉN TARTATOTT

INNEPI HÓDOLÁSKOR

Junius 14-dikén 1835.

LEGMÉLYEBB ALÁZATOS TISZTELETE

JELÉÜL

KÖZREBOTSÁTOTT

MÁRTON JÓSEF

PROFESSOR.

BÉTSBEN,

NYOMTATTATOTT: SOLLINGER J. P. BETŪIVEL.

OTOMIENNES SNAVAL

THESE

DEBILITATE

ALTERNATIVE

PROVINCIAL

PROVINCIAL

1831

PROVINCIAL

PROVINCIAL

PROVINCIAL

PROVINCIAL

PROVINCIAL

Melley fény! mi pompás vig jelenés ez itt?

Örvendező fő innepe Ausztria

Polgárinak, kik hódolandók

Uj Fejedelmek előtt örömmel.

Látom szemekben egyre ragyogni a'

Ragaszkodás és hív szeretet ditső

Súgárit első FERDINÁNDON,

És velek én is emigy könyörgök:

„Felséges Attyok népeid ezrinek,

A' ki javokban főbb örömöd leled,

Óh szálljon áldás FERDINÁNDRA

'S Mennyei gondviselés vezérlje!”

Ekként buzogják milliomok ma fel
Istenhez együtt felhevüléseket,
Szívből fohászkodván előtte
Életedért, ezerek javára.

Hát én, ki lelked szép, felemelkedett
Ditsó 's tulajdon vágyjait esmerem,
Én légyek, a' kit meg nem indít
Több ezerek buzogó fohásza?

Nem, sőt imádom itt is az isteni
Bölds végezést és a' kegyelem jelét,
Ki Téged ad kívánt Atyánknak,
'S így esedez leborulva szívem:

„Mindenható szent Isten atyánk, urunk,
Tekints megáldó szemmel alá reánk;
Nyujtsd életét hosszú időkre
A' kegyelemmel Uralkodónak!”